

Διονύσης Χαριτόπουλος

Εκ Πειραιώς

Ο Διονύσης Χαριτόπουλος, γέννημα-θρέμμα του μεγάλου λιμανιού, με το τελευταίο του βιβλίο από τις Εκδόσεις Τόπος επιστρέφει ολοκληρωτικά αυτή τη φορά στην αγαπημένη του πόλη. Ήρωας του βιβλίου το οχτάχρονο παιδί – δεν είναι άλλο από το συγγραφέα – που μας «περπατάει» μέσα σε μια μέρα σ' όλες τις πειραιώτικες γειτονιές όπου θα περάσει τα είκοσι πρώτα χρόνια της ζωής του – ένα ζόρικο διάβα στο λιμάνι

Όπως αναφέρει ο συγγραφέας Διονύσης Χαριτόπουλος, το λιμάνι είναι ο κοσμοπολίτης κάθε χώρας. «Ο ψυχισμός των ανθρώπων που ζουν γύρω από τα μεγάλα λιμάνια του κόσμου, Μπουένος Άιρες, Μασσαλία, Πειραιά, Νάπολη, διαφέρει αισθητά από των κατοίκων της ενδοχώρας: σαν να ξέρουν κάτι που οι άλλοι αγνοούν. Ίσως επειδή το καθημερινό ντραβέρι με τον έξω κόσμο τούς κάνει πιο ανοιχτόμυαλους, ξυράφια, καθώς βλέπουν, ακούνε και γνωρίζουν πρώτοι όσα στις παραμέσα πόλεις θα μάθουν αργότερα ή

και ποτέ στη ζωή τους». Και αλλού διαβάζουμε: «Όλα μπορείς να τα δεις και να τα κάνεις στον Πειραιά, όλα εκτός από ένα, να κάνεις τον ζόρικο». Σ' ένα τέτοιο περιβάλλον θα σφυρηλατηθεί και ο χαρακτήρας του παιδιού Χαριτόπουλου. Το μυθιστόρημα, που αναφέρεται στην περίοδο 1947-1967, λειτουργεί σε δύο επίπεδα: το αυτοβιογραφικό, όπου περιγράφονται τα κρίσιμα χρόνια από την παιδική ηλικία στην ενηλικίωση, και το βιογραφικό του λιμανιού, βασισμένο στα προσωπικά βιώματα του Χαριτόπουλου αλλά και στην αρχαική έρευνα της κυρίας Κατερίνας Θανοπούλου, χάρη στην οποία ο αναγνώ-

στης θα βρει πληροφορίες για γεγονότα ελάχιστα ή και καθόλου γνωστά. Είμαστε στο 1955, μήνας Νοέμβρης. Η νεότερη ιστορία της Ελλάδας δίνει το «παρών» από τις πρώτες σελίδες του βιβλίου. Το παιδί κατεβαίνει πρώτη φορά μόνο στο λιμάνι, «στο βασιλείο των Μανιατών», για να δει από πού έρχονται τα φέρετρα των στρατιωτών που σκοτώθηκαν στην Κορέα και περνούν από τη γειτονιά του, τα Μανιάτικα. Στην τενεκεδούπολη, όπως λένε οι απέξω τη συνοικία, βασιλεύει ο νόμος του «γδικιωμού»: το αίμα ζητάει αίμα. «Η μανιάτικη τιμή

και υπόληψη απαιτεί αμείλικτη σοβαρότητα σε όλα γιατί είναι άντρες σοιλήδες, πρίγκιπες του βυζαντινού θρόνου στην καταγωγή και το βασιάνειο αιώνες τώρα, σαν πρίγκιπες φέρονται και απαιτούν να τους φέρεσαι και ασ μην έχουν δεύτερο παντελόνι να βάλουν». Από τα απροσπέλαστα Μανιάτικα θα κατηφορίσει στις βόρειες γειτονιές του λιμανιού, όπου η παιδική αθωότητα πληρώνεται στην Αγία Σοφία με τη ντόπια παλιά μαγκιά, στη «ρουφιάνα» Παλαμηδίου με την «ανφάνγκατέ» του ρεμπέτικου, τα ονομαστά καφενεία για τους μερακλήδες, αλλά και το σινεμά Καλιφόρνια, «το μεγάλο καταφύ-